

Ministerie van Veiligheid en Justitie

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
Der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 AE DEN HAAG

**Directoraat Generaal
Politie**
Personeel en Materieel

Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Kenmerk
2012-0000107677

Uw Kenmerk
2012Z01201

Bijlagen
1

Datum 28 februari 2012
Betreft Aanbiedingsbrief Kamervragen getraumatiseerde agenten

Met deze brief bied ik u de antwoorden aan op de vragen die zijn gesteld door de leden Bernds en Kuiken (PvdA) over het bericht dat 'politie getraumatiseerde agenten in de steek laat'.

Minister van Veiligheid en Justitie,

I.W. Opstelten

Datum

28 februari 2012

Kenmerk

2012-0000107677

Vragen van de leden Berndsens (D66) en Kuiken (PvdA) aan de minister van Veiligheid en Justitie over het bericht dat de politie getraumatiseerde agenten in de steek laat (ingezonden 25 januari 2012, **2012Z01201**)

Vraag 1

Heeft u kennisgenomen van de uitzending van RTL Nieuws van 21 januari 2012 waarin wordt gesteld dat politiekorpsen psychische problemen van agenten niet erkennen en niet willen behandelen? 1)

Vraag 2

Hoe oordeelt u over de situatie dat agenten die in de frontlinie hebben gestaan en daarbij een mentale blessure hebben opgelopen, hulp ontzegd wordt en ontslagen dreigen te worden, zoals in het nieuwsitem getoond wordt? Wat kunt u voor deze agenten betekenen?

Antwoord op vraag 1 en 2

Het bericht in het RTL Nieuws trof mij onaangenaam, omdat ik meen dat wij goed moeten zorgen voor onze politiemensen. Daaraan geven we onder andere invulling met het programma 'Versterking Professionele Weerbaarheid'. Dat rust op drie pijlers:

- 1) de goede mensen met de juiste verwachtingen binnen halen en ze in de opleiding weerbaar maken;
- 2) de agenten die al in dienst zijn weerbaarder maken en houden door goede trainingen, waaronder de mentale-krachtraining;
- 3) dreigende uitval van agenten zo snel mogelijk signaleren en agenten die al uitgevallen zijn zo goed en zo snel mogelijk behandelen en begeleiden.

Ik heb uw Kamer geïnformeerd over dit programma in mijn brieven van 27 juni, 15 september en 27 oktober 2011 (TK 29 628, nrs. 262, 268 en 276).

Vraag 3

Klopt het dat rechtszaken zijn aangespannen tegen agenten om te voorkomen dat zij een beroep doen op de schaderegeling van de politie?

Zo ja, om hoeveel gevallen gaat het? Wat is de reden dat de politiekorpsen posttraumatische stress-stoornis (PTSS) klachten niet serieus nemen?

Antwoord op vraag 3

Korpsen spannen geen rechtszaken aan tegen personen om te voorkomen dat zij aanspraak doen op schaderegelingen. Zij leggen wel besluiten over het al dan niet beroepsgerelateerd zijn van PTSS ter toetsing voor aan de rechter. Bij de regionale politiekorpsen zijn op dit moment twaalf zaken onder de rechter over PTSS.

Vraag 4

Welke stappen neemt u ten aanzien van deze korpsen zodat PTSS-klachten van agenten voortaan wel worden herkend, erkend en behandeld?

Vraag 5

Klopt het dat tussen politiekorpsen verschillen bestaan in de benadering van PTSS-klachten als beroepsziekte?

Zo ja, deelt u de mening dat dergelijke verschillen ongewenst zijn? Wat gaat u doen om deze verschillen op te heffen?

Datum

28 februari 2012

Kenmerk

2012-0000107677

Vraag 6

Kunt u toezeggen dat binnen de nationale politie verklaarbare gevallen van PTSS als beroepsziekte erkend zullen worden? Zo nee, waarom niet? Zo ja, bent u bereid hierover in nauw contact te blijven met de vakbonden en experts op dit terrein?

Antwoord op vraag 4, 5 en 6:

Het is belangrijk, dat politiemensen zich gesteund voelen door hun korps, zeker als zij PTSS oplopen. De meerderheid van de korpsen gaat hier op een goede manier mee om, maar ik zie verscheidenheid in de aanpak van de korpsen.

Ik wil dat Politie Nederland een eenduidige aanpak heeft voor dit soort kwesties. De kern van dit beleid moet zijn, dat iedere agent die getroffen wordt door PTSS of daardoor dreigt te worden getroffen, allereerst zo snel en zo goed mogelijk wordt opgevangen en begeleid, ongeacht of de oorzaak van PTSS nu in de privesfeer of in de werksfeer is gelegen. Alle inspanningen moeten er eerst op gericht zijn om het genezingsproces juist zo vlot mogelijk te laten verlopen. Dit is beter voor de agent in kwestie en zorgt er ook voor dat hij sneller weer inzetbaar is voor de dienst. In de tweede plaats is het van belang dat in elk geval via identieke en objectieve medische criteria wordt vastgesteld of het al dan niet om werkgerelateerde PTSS gaat. Is dat het geval, dan geldt PTSS in dat geval ook als een juridisch erkende beroepsziekte.

Ik heb de korpsbeheerders daarom verzocht om zich te conformeren aan de registratierichtlijn van het Nederlands Centrum voor Beroepsziekten (NCvB) betreffende PTSS, waarin expliciet staat, dat de politieambtenaar een risico op beroepsgebonden PTSS loopt. Ik heb de Korpsbeheerders verzocht lopende zaken en oude zaken, voor zover dat mogelijk is, volgens dit beleid te behandelen. Deze richtlijn zal onverkort van toepassing zijn voor de nationale politie. Hiermee is een landelijk eenduidig beleid op dit gebied gegarandeerd.

In het Algemeen Overleg dat ik op 21 december 2011 voerde met uw Kamer over de weerbaarheid van de politie heb ik een nader verdiepend onderzoek naar PTSS als beroepsziekte aangekondigd. Dit onderzoek kan aanleiding geven om het beleid nader aan te scherpen.

1) RTL Nieuws, 21 januari 2012